

Η εικονούλλα

Μου χάρισες καλή μου δέσποινα
της Ιαναγιάς την εικονούλλα
και μούπες:-

Πάντα στις δύσκολες στιγμές
κοντά της κυνηγούσα
τη λύτρωση να βρω
γοργόκλιναν τα πόδια μου
μπροστά της γονατώντας
μαζί με το μυαλό.

- Έτσι και συ παιδάκι μου
σύρνε σ' αυτή το βήμα
σε κάθε σου σκοπό.
Ζήτα σ' αυτή παρηγοριά
σαν σε κτυπά η συμφορά
σε κάθε σου καιρό.

και τώρα Ιαναγίτσα μου
να τη ψυχή γυμνή
γέρνει μπροστά σου ταπεινή
σαν το χαμένο ναυαγό
που στον πλατύ ωκεανό
τη σωτηρία αναζητεί.